

*niin kuin aamu
rakastaa kastetta*

kirjoittanut

Sakari Mäkelä

kuvittanut

Paula Mela

Sakari Mäkelä (s. 1987) on järvenpääläinen valokuvaaja, mediatuottaja ja elokuvataiteen opettaja. Runoja hän on kirjoittanut vuodesta 2007 alkaen. Ne ovat syntyneet useimmiten öisinä haaveilun hetkinä, kun maailma on näyttänyt hauraimmat, kauneimmat ja kipeimmät puolensa.

Paula Mela (s. 1992) on järvenpääläinen nuori kuvataiteilija, joka on opiskellut graafista suunnittelua ja kuvittamista Pekka Halosen Akatemiassa. Paulan herkän tunteikkaat kuvitukset vievät lukijan mukaan sadunomaisiin maailmoihin ja tunnelmiin.

[Se ainoa valaistu polku](#)

[Elokuinen yö](#)

[Valo](#)

[Nyt ja aina](#)

[Polynesian aallot](#)

[Hidas valssi](#)

[2041](#)

[Herättämättä](#)

[Hämärässä](#)

[Mäen laidalla](#)

[Lähellä valoa](#)

[Lintu](#)

[Asemalla](#)

[Kadotettuja unelmia, osa 1](#)

[Kadotettuja unelmia, osa 2](#)

[Pisara](#)

[Hämärät hirret, kyhätty rakennelma](#)

[Yhtä](#)

[Maa oli valkea](#)

[Kyyhkynen](#)

[Aina](#)

Se ainoa valaistu polku

Näen syntymättömän päivän,
se on kaunis.

Aamun valo
paistaa niin kuin muinakin päivinä.

Päivän tuuli,
illan sadepisarat,

kaikki,

kuten syyskuun kahdentenatoista kuuluukin.

Aamun tee,
kylmät väreet,

unohtuneet avaimet,

naurut työpäivän aikana,
kesäillan muisto mielessä.

*Pyykkikone.
Märkä takapiha yläkerran ikkunasta.*

Nukkumaanmeno.

Tämän päivän näen,

jonka yksi polku

lukemattomien joukosta
voi läpäistä tällä retkellä.

Se ainoa valaistu polku.